

אור עליון

יו"ל על ידי ארגון להפצת יהדות "נשמת כל חי"

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שנייה | אלול תשע"א (תהא שנת אור עליון) גיליון מס' 21

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

תרגל אתי, תרגלני!

הגר"ע יוסף הדהים את החוקרים

את הסיפור הבא סיפר לי חברי מהכולל הרב נ. הי"ו, אשר לומד לפרקים עם המנהל הרפואי של ביה"ח "ביקור חולים" בירושלים, פרופסור יהודה פולק הי"ו, וזה האחרון סיפר לו את הסיפור המדהים הבא:

פרופסור יהודה פולק הי"ו עוסק בין היתר במחקר רפואי גניקולוגי. לצורכי המחקר הם עורכים ניתוח מסוים בחולדות. בגלל העובדה שפרופסור פולק הי"ו הינו אדם דתי, והיות שעל פי ההלכה יש איסור לערוך ניתוח כזה בבעלי חיים, (ראה מניין המצוות לרמב"ם, מצוה שסא), הוא הלך לשאול את מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף שליט"א, באיזה אופן יהיה מותר לערוך את הניתוח הנ"ל?

הגר"ע יוסף שליט"א נטל דף ועט, והחל משרטט בדיוקנות מרבית את צורת אבריה הפנימיים של החולדה לפרטי פרטים. לאחר מכן מרן שליט"א הדריך את הפרופסור באיזה אופן הוא רשאי לערוך את הניתוח בחולדה על פי ההלכה. פרופסור פולק היה המום מידיעותיו של מרן שליט"א, ומרמת הדיוק בצורתה של החולדה. וכל זאת מבלי שמרן שליט"א ניתח אי פעם חולדה, או ראה במציאות אי פעם את אבריה הפנימיים של החולדה. אלא אך ורק מתוך לימוד ובקיאיות במרחבי תורתנו הקדושה, מרן השיג את הידיעות הנ"ל. וכמו ששנינו במסכת אבות "הפוך בה והפוך בה דכולה בה", פירוש, למד את התורה על כל מרחביה, ותראה שכל הידיעות שבעולם (פיזיקה, אסטרונומיה, אנטומיה, וכו') מופיעות בתורה.

פרופסור פולק הגיע לקבוצת המחקר, והראה לחבריו את שיטתו החדשה בניתוח החולדה. החוקרים עמדו פעורי פה נוכח שיטתו החדשה של פרופסור פולק, ותמחו בקול: "מהיכן הרי שיטה כל כך קלה, ופשטה, יותר משלנו? הרי אנו כבר שנים רבות מנתחים בצורה מסוימת, ולא עלה בדעתנו לנתח בשיטה המוצלחת שלך?".

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של הבחור היקר והחשוב נעים ההליכות, מופת לרבים, נוח לשמיעים ונוח לבריות, מסביר פניו לזולת, אהוב על הבריות

ליעד הראל בן ציון ואסתר מזרחי ז"ל

שירת כקצין ביחידה קרבית בצנחנים, שימש כמאבטחם האישי של ראשי ממשלות ישראל. נהרג בקיצור ימים ושנים בתאונת דרכים סמוך ליישוב ביתר ביום כ' סלו תש"ע ת.נ.צ.ב.ה.

זצ"ל, תלמיד האר"י זצ"ל, בשם רבו: "מורי ז"ל [=האר"י] היה מקפיד מאד בענין הכעס יותר מכל שאר העבירות, אפילו כשהוא כועס בשביל מצווה... ואמר, שכל עבירה ועבירה פוגמת רק אבר אחד שכנגדה, אבל הכועס פוגם בכל הנשמה כולה, ומחליף אותה לגמרי בנפש שמצד הקליפה... הכועס, כל המצוות הגדולות שעשה, הכל נאבד ממנו לגמרי, לפי שאותה נשמה קדושה שעשתה כל המצוות והמעשים הטובים נתחלפה בנפש טמאה... וגם כשהייתי מלמד תורה את אחי נר"ו, ולא היה מבין כרצוני, והייתי כועס עליו, הזהירני מורי ז"ל והוכיח אותי על כך במאד מאד...". (שער רוח הקודש ט דף ע"א. וכן הוא בזהר פרשת תצוה, קפב, א.)

דרכים לתיקון מידת הכעס

אין ספק שכולם מעוניינים להפטר מרגש קשה זה של הכעס, אך השאלה היא, כיצד עושים זאת? לפניכם מספר עצות מועילות (בקיצור נמרץ):

א. ללמוד בספרי המוסר את רעת רגונות מדת הכעס, ואת מעלת וחשיבות המתגבר על כעס, כמו המאמרים הנ"ל. אין ספק, שאחרי הפנמת לימוד זה, האדם יקבל כוחות להתגבר על כעסו.

ב. הבה ונתבונן, מדוע האדם כועס? בגלל שקרה לו דבר בניגוד לרצונו, או שאדם אחר פגע בו בצורה כל שהיא. אמנם, כאשר האדם ילמד ויפנים בתודעתו את הכלל הבא: כל מה שקורה לאדם בחייו, עד לפרט האחרון, הרי זה מאיתו יתברך, שהרי אמרו חז"ל "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה". כמו כן כאשר האדם ילמד, שהכל, כולל הדברים שהוא חושב עליהם שהם לרעתו, אינם אלא לטובתו! החי עם אמונה חזקה כזו - אין מקום לכעס אצלו. הוא חי עם הכלל האומר "מה שה' רוצה אני מרוצה". וההוכחה לכך - בעלי התשובה שבדורנו! תמיד תשמע מכל אחד מהם שגילה את האור בחייו את הדברים הבאים: "אחרי שחזרתי בתשובה למדתי שיש מי שמנהל עבורי את החיים, והכל לטובתי, נהפכתי לאדם אחר לגמרי, רגוע ושליט יותר".

ג. רבותינו לימדונו כלל חשוב: "האדם נפעל על פי פעולותיו". ובסגנון אחר: "המעשים החיצוניים מעוררים את הפנימיים". כלומר, על פי המעשים החיצוניים - כך נקבעים התחושות שבלב, לכן, גם אם כולך מלא עצבים, תנהג כלפי חוץ כאדם רגוע: דבר בקול נמוך, או אל תגיב בכלל (עד שתספור עשר), תתפוס חזק את ידיך שלא לנהוג באלימות. ואז במשך הזמן גם הכעס הפנימי שבר ידעך.

בהצלחה, וחודש טוב ומבורך
הרב משה בן פורת

ימים אלו, ימי חודש אלול, הינם ימי חשבון נפש, פשפוש במעשים, וחזרה בתשובה. ובעיקר, עלינו לתקן את מידותינו הרעות, המהוות שורש למעשים רעים רבים, וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה, ז, ג). המידה הרעה הראשית, הנחשבת ל"אבי אבות הטומאה", מאחר וממנה נמשכות מידות רעות רבות, הינה "מידת הכעס". נקדיש החודש את המאמר הראשי למידה רעה זו, אשר "רבים חללים הפילה", כפי שאנו מדווחים השכם והערב בכלי התקשורת, בדבר התוצאות ההרסניות כאשר אדם אינו שולט בכעסו.

תחילה נצטט מספר פסוקים ומאמרי חז"ל בגנות "מידת הכעס": שלמה המלך כותב רבות על רעת מידת הכעס, כגון: "אל תבהל ברוחך לזעום, כי כעס בְּחִיקָה כְּסִילִים יְנַח", (שם, ז, ט). "טוב שֶׁבֶת פֶּאֶרֶץ מִדֶּבֶר מֵאִשֶׁת מְדִינָה וְכַעַס", (משלי כא, יט). הגמרא אומרת (נדרים כב, ב): "כל הכועס אפילו שכניה אינה חשובה כנגדו... משכח תלמודו ומוסיף טיפשות... בידוע שעונותיו מרובין מזכויותיו. (מאחר

והאדם מאבד את שיקול דעתו בשעת הכעס, ואין הוא שם לב למעשיו ודיבוריו)". עוד אומרת הגמרא (פסחים סו, ב): "כל הכועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו, ואם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו".

הרמב"ם (פ"ב מהלכות דעות ה"ג) כותב דברים חמורים בקשר למידת הכעס: "הכעס מדה רעה היא עד למאד, וראוי לאדם שיתרחק ממנה עד הקצה האחר, [ולא כמו בשאר המידות שיש לנהוג בהן במידה בינונית]. וילמד עצמו שלא יכעוס ואפילו על דבר שראוי לכעוס עליו... אמרו חכמים הראשונים, כל הכועס כאילו עובד עבודת כוכבים...

ובעלי כעס אין חייהם חיים. מילים חריפות ביותר, המשקפות נאמנה את מהלך חייו של הכעסן - **"ובעלי כעס אין חייהם חיים"**.

הכעסן פוגע בגופו ובנשמתו הקדושה

שלמה המלך אומר (קהלת י, י): **"הָהָר כַּעַס מַלְבֵּךְ וְהָעֵצָה רָעָה מִבְּשָׂרָךְ"**. ואכן, רעת הבשר הנובעת מן הכעס רבה היא. תגובות כמו עייפות, יתר לחץ דם, כאבי ראש, ופריחות בעור, הן חלק ממכלול התגובות הפיזיולוגיות הנגרמות כתוצאה מרגש זה. הכעסן פוגע מאד בבריאות גופו, כפי שהמחקרים מראים, שהכעסנים נוטים יותר לסבול מפרקוסים לב, מחלות לב, ומשבץ מוחי. וכי אחוז התמותה בקרב הכעסנים גבוה יותר.

דברים מבהילים וחמורים ביותר כתבו המקובלים על האדם הכועס. וכמ"ש המקובל האלקי מהרח"ו

משמעות המהפכות בעולם הערבי

לפניכם ציטוטים קצרים מדברי האדמו"ר משומרי אמונים שליט"א, והמקובל האלוף רבי דוד אבוחצירא שליט"א, כפי שנאמרו בעת ניהולם של האדמו"ר שליט"א אצל משפחת אבוחצירא. (הדברים במלואם בגיליון 'קול החצר' של חסידי שומרי אמונים, פרשת ואתחנן).

כל המדינות הערביות. כשהאדם יתבונן מה מתרחש כאן בינן שהכל הכנות לגאולה.

ו. כתוב במדרש, ששלמה המלך שאל את הקב"ה: "אימתי תהיה הגאולה?", ונשנת גאולי באה", אז מוכרח שתהיה הנקמה בגויים לפני הגאולה. ובעזרת השם כשתהיה הנקמה הגדולה אז עם ישראל יינצל. כמ"ש בספר "אהבת יונתן" על ההפטרות בפרשת בלק: "ידוע, שעם ישראל יינצל ממלחמת גוג ומגוג בארץ ישראל, בזכות שלמרות שיעברו עליהם הרבה צרות, עם כל זאת לא יעזבו את ה' ואת ארץ הקודש". ולכן אני אומר כבר כמה שנים, שמוטל על כל יהודי הגר בחו"ל לארוז את חפציו ולעלות לארץ, כדי להינצל ממלחמת גוג ומגוג. [וכבר כעת אנו מתחילים לראות מה שקורה בארצות הברית].

עתה הוא עת רצון שנפתחו שערי שמים, צריך לבקש מהשי"ת שלא יגרמו העוונות, ושלא יסגרו שוב שערי שמים. ומאתנו דורשים הכנה וטהרה לגאולה, כדי שנוכל לעבור את תקופת הגאולה בשלום, כמו שאמר יעקב לבניו כשביקש לגלות את הקץ - "האספו", ודרשו במדרש: "טהרה, הזמינו עצמכם לגאולה".

שונאי ישראל מובהקים, כבר אינם יושבים בשלום, אלא הם הורגים אחד את השני, אז כבר אינם יכולים לצער לישראל. וזו תקוותנו הגדולה, שלאחר שישמעאל נפל, ולאחר שהם כבר אינם יושבים בשלום, כעת הזמן שיבוא משיח בן דוד ויגאלנו.

אנו רואים כי תחילת נפילת ישמעאל הייתה בבבל שהיא עירק שבמינו. ומדוע? מובא בתנא דבי אליהו רבה: "רמו רמזתי לעולם, שאני יורד תחלה לבבל, ואח"כ יבא בן דוד". ועל זה אנו אומרים במשך אלפיים שנה בפרק "על נהרות בבל" שבתהילים: "בת בבל השדודה! אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו, אשרי שיאחז וניפץ את עולליך אל הסלע". וברוך השם עתה זוכים לראות זאת, האם הוא דבר של מה בכך?

עוד אנו רואים, שלקחו את נשיא מצרים שהיה שולט על כל המדינות הערביות, והכניסו אותו כמו כלב בכלוב, ועוד מבקשים לדונו למיתתו. והרי הכל היו סוגדים לו, ומה ההסבר לכך? אלא מובא בזוהר הקדוש, שאין מפילים את האומה בטרם שמפילים את השר שלה מלמעלה. ואכן הפילו את השר של מצרים, ובעקבותיו נפלו כל השרים של

בשמים עניין של מדת הרחמים על כלל ישראל, ומתנוצצים סימנים לגאולה.

ד. ישמעאל (מדינות ערב) ואדום (אירופה וארה"ב), תכננו לעשות שלום ביניהם, וללחוץ על ישראל לחלק את ארץ ישראל, ולצמצם אותם למקום קטן אחד, בכדי שיוכלו חס ושלום במחי יד למוחקם, שזוהי כל כוונתם. כולם רצו זה והי כבר מוכנים לזה. ולכן העמידו את אובאמה להיות נשיא ארה"ב, כי ידעו שהוא ערבי והוא יבצע את תוכניתם, והוא גם אמר זאת בפירוש. אבל "לכו חזו מפעלות ה'", הקב"ה בלבל את כל תוכניותיהם, מדינות ערב נלחמים איש באחיו, וזה ממשיך לבעור ואי אפשר להשקט זאת, ועזבו אותנו בהשקט.

ה. בעל הטורים כותב בסוף פרשת חיי שרה על פסוק "על פני כל אחיו נפל", שכשייפול ישמעאל באחרית הימים, יצמח משיח בן דוד, שהוא מזרע יצחק. עוד כתב בבעל הטורים, על הפסוק באיכה "היו צריה לראש, אויביה שלו": אימתי "היו צריה לראש" - שהגויים יציערו את ישראל? בזמן ש"אויביה שלו" - שאויבי ישראל יושבים בשלום. וזה היה במשך כל אלפיים שנות הגלות. אבל עתה בהיות שמדינות ערב, שהם

רואים בחוש שזה הזמן של ביאת המשיח:

א. היום עוסקים בתורה ובחסדים בהיקפים שלא היו כמותם. ומיום שיצאנו ממצרים לא היתה בהיסטוריה תופעה כזו שמיליוני יהודים ישובו בתשובה מעצמם, כמו בתקופה שלנו. והרי הרמב"ם כותב בהלכות תשובה: "כבר הבטיחה לנו תורה, שסוף ישראל לשוב בתשובה ומיד נגאלין".

ב. הבעש"ט הקדוש זצ"ל אמר, שלפני ביאת המשיח תבוא ברכה גדולה על עם ישראל, וגם עניים יתחילו להתרגל לחיות כמו עשירים, ופתאום ייעלמו ההשפעות, אחר שכבר התרגלו, ויהיה דוחק. הרי רואים את זה בחוש, עד היום היתה הרחבה, והורגלנו לשפע, והיום הכל ירד.

ג. במשך כל שנות הגלות היו רק שמדות וגזירות. אלפיים שנה לא ראינו חסדים, אולי לפעמים. והיום, כבר ארבעים שנה, מאז מלחמת ששת הימים, ב"ה רואים ניסים גלויים שלא ארעו מעולם. למשל, הניסים כאן בדרום: זורקים טילים שכל אחד מהם יכול להרוס בנין של חמש קומות, ולא קורה כמעט שום דבר. רואים שכבר נפתחו שערי שמים, ונפתח

(משלי יח, כג) "תחנונים ידבר רש". וצריך להבין מה שמוציא מפיו, בלב נשבר ונדכה. ולכן הנוהגים לומר: עננו אבינו עננו, ועשה למען שמך, במהירות רבה ובחפזה, לא יפה עושים, וצריך לבטל מנהגם ולאומרם במיתון.

יב. אלה שאונסים עצמם מן השינה ובאים לבית הכנסת להשמיע במרום קולם, בקול רנה, ואומרים הסליחות בקול רם ונישא כדרך ששרים פיוטים ומנגינות, הרי הם כיורשים שני גיהנום, שמאבדים שיתנם וללא תועלת, ואדרבה יוצא שכרם בהפסדם, כי הלא זה שמם "סליחות" ולא "צעקות".

יג. החי יתן אל לבו בעת אמירת הוידוי והסליחות, לפשפש במעשיו ולחזור בתשובה שלמה, ולהוסיף מצוות ומעשים טובים, בהתקרבו ליום הדין שאז שוקלים זכויותיו ועונותיו של כל אדם.

יד. השומע בביתו סליחות דרך הרדיו ב"שידור חי", יכול לענות י"ג מדות כששומע אותם מן הצבור, וכן יכול לענות "אמן" אחר הקדיש של שליח צבור.

טו. מנהג אחינו האשכנזים לתקוע בשופר בכל יום החל מראש חודש אלול עד ר"ה, בשחרית ובמנחה.

טז. נוהגים שהכותב מכתב לחברו בחודש אלול, כותב בתחילת המכתב: "לשנה טובה תכתבו ותחתמו".

יז. חסידים ואנשי מעשה בודקים התפילין שלהם בחודש אלול.

בקריאת שמע וברכותיה ובתפלה. ז. הסליחות שניתקנו בלשון ארמית, כגון רחמנא, דעני לעני, ענינן, מחי ומסי, אין ליחיד לאומרם, מפני שאין מלאכי השרת מכירים בלשון ארמי. אבל כשיש עשרה מישראל, אין הצבור זקוק לעזרת מלאכי השרת, כי השכינה עימם.

ח. כמו כן, אין היחיד רשאי לומר שלש עשרה מדות של פסוק "ויעבור" בדרך תפילה ובקשת רחמים, אבל רשאי היחיד לאומרם בטעמי המקרא דרך קריאת פסוקים בלבד.

ט. יש לצבור לומר גם תיבות "ויעבור ה' על פניו ויקרא" בלחש עם השליח צבור, ואחר כך יאמרו בקול רם ה' אל רחום וחנן וכו'. וצריך להפסיק בין המילים "ה' ה'", ומי שאינו עושה כן עונשו רב. וכשאומר "ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' ה' יש לכפוף קומתו קצת בשחייה.

י. אין לכפול פסוק "שמע ישראל" שאומרים בסליחות, אלא השליח צבור אומר פעם אחת, והצבור עונים אחריו גם כן פעם אחת, ולא יותר.

יא. עיקר אמירת הסליחות צריכה להיות בכוונה ובנחת ובמיתון ובהכנעה יתירה, ובפרט ה"ג מדות, וכמו שכתוב

הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל באמירת הסליחות

לומר סליחות וי"ג מדות. זמן חצות הלילה המדויק מופיע בלוחות השנה.

ג. קהל ועדה שאי אפשר להם להשכים לסליחות מבעוד לילה, וכן במחנות הצבא כשאנשים יכולים לומר סליחות באשמורת הבוקר, יכולים לומר סליחות גם בשעות הבוקר המוקדמות לפני תפלת שחרית, או אפילו לפני תפלת המנחה. וטוב שאז החזן שאומר הסליחות יתעטף בציצית.

ד. מורים שיש להם שיעור תורה בתחילת הלילה,

ואם ישכיוו קום לסליחות לא יוכלו לעשות מלאכתם באמונה בלימוד התלמידים, רשאים להימנע מלקום יום יום בחודש אלול,

אלא ישכיוו בחודש אלול לפרקים, וכן בעשרת ימי תשובה, לומר סליחות עם הצבור. והוא הדין לפקידים ולפועלים שכירים. ומה טוב אם יאמרו סליחות בבוקר קודם תפלת שחרית, או בערב לפני תפלת מנחה, וכמו שנתבאר לעיל.

ה. צריך לברך ברכות התורה קודם אמירת הסליחות, מפני הפסוקים הנאמרים בסליחות.

ו. הקם באשמורת הלילה לומר סליחות בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, יתאזר בעז ונתעצמות שלא ינום ולא יישן

הלכות סליחות וחודש אלול

א. מנהג הספרדים לקום באשמורת הבוקר לומר "סליחות", החל מיום ראש חודש אלול עד יום הכפורים. כי מסורת בידינו שמשנה רבינו עלה אל הר סיני להביא את לוחות הברית השניות בראש חודש אלול, וירד עם הלוחות ביום הכפורים, וכל ארבעים יום הללו היו ימי רחמים ורצון לכל עם ישראל, וביום הכפורים נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה, ואמר למשה רבינו: "סלחתי כדברך", ולכן נקבע יום הכפורים לדורות ליום מחילה סליחה וכפרה. ומנהג האשכנזים לומר סליחות החל מתחילת השבוע שחל בו ראש השנה.

ב. הזמן הראוי ביותר לאמירת הסליחות בימים אלה, היא מחצות הלילה ואילך, שאז הוא עת רצון לפני השם יתברך, אך בחצי הראשון של הלילה אסור

דבי אלעזר אבוחצידא זצ"ל

סיפורים
בלעדיים
ל"אור עליון"

הרה"ג גדעון עטיה שליט"א, מחבר סדרת הספרים "גביע הכסף", מי שהיה מקורב ביותר, וכבן בית אצל המקובל האלוקי, המלומד בניסים, רבי אלעזר אבוחצידא זצוק"ל, במשך 28 שנים, מספר לקוראי "אור עליון" סיפורים מדהימים ביותר על אורחות חייו, ניסיו ונפלאותיו, של רבו זצ"ל, כפי שחזה במו עיניו.

מורסא שליט"א, הלך לרבנו ביום ראשון, וטענתו בפיו: "מדוע כבודו לא מושיע אותו כשם שריפאת את הרב גדעון?". השיב לו רבנו: "הייתי חייב להושיע אותו, כי הוא היה צריך לעבור דירה, ולא היה יכול להישאר בכאביו..."

"ועוד סיפור אישי דומה: באחד מהימים תקפוני כאבים עזים, ממש ייסורי תופת, לא יכולתי לעשות כלום מרוב כאבים. עשיתי בדיקות בבית"ח, ונמצא שיש לי אבן בקוטר של 5 מ"מ בכליה. הייתי צריך לעבור ניתוח לייזר, אבל לא היה תור אלא רק בעוד 3 חודשים. באותה תקופה רבי אלעזר זצ"ל היה בשוויץ. התקשרתי לרבנית אבוחצידא, ובקשתי שבהזדמנות הראשונה שתדבר בטלפון עם בעלה - תזכיר את הענין שלי. לאחר זמן, התקשרה הרבנית

מפיו של הרה"ג גדעון עטיה שליט"א קולחים סיפורי מופת רבים בזה אחר זה, על מורו ורבו "בבא אלעזר", כפי שהוא מכונה בפיו. אפשר לשבת עם הרב גדעון ימים שלימים, ונראה שיהיה לו מה לספר עוד. מקוצר מקום אנו מביאים סיפורים בודדים בלבד. הרב עטיה ואשתו מקפידים לדייק בתכלית הדיוק בכל פרט ובפרט שבסיפור, כאשר את רובם הוא מספר מתוך כתבים שכתב לעצמו, בשעת מעשה.

ימי הבחרות

"בשנים תשלד-תשלה למדתי בישיבת פורת יוסף בשכונת קטמון בירושלים, יחד עם רבנו זצ"ל. הוא היה סמל ודוגמא לשקידה והתמדה בתורה. היית יכול לראות אותו עומד על רגליו במשך 16 שעות רצופות ולומד תורה ללא הפסקה!! כמעט ולא היה יוצא מבנין הישיבה, בכדי לשמור על קדושת עיניו. גם כשהיה מוכרח לצאת בכל יום מבנין הישיבה בשביל לטבול במקווה, הוא היה עושה זאת בשעה 4 וחצי לפנות בוקר, בשעה שהרחובות ריקים מאדם."

"רבנו זצ"ל היה בקי בש"ס ובפוסקים בעיון רב. תמיד כשהייתי מדבר איתו על איזו סוגיא בגמרא, הוא היה מפלפל בה, מרחיב, מקשה ומתרגם. פעם ראיתי את הרה"ג יוסף חיים קופשץ שליט"א, (מי שהיה רבו של רבנו בימי בחורות בישיבה), יוצא עם גמרא בידו

מבית רבנו זצ"ל, לתמיחתי: "האם כבודו מדבר עם הרב גם בלימוד, מלבד בקשת עצה וברכה?". הוא השיב לי: "כשאני מתקשה במשהו בלימוד, אני נגש לרבי אלעזר ומציג בפניו את הקושיא, הוא איננו צריך לחשוב ולהיכנס לסוגיא, אלא מיד הוא מתרגם לי את כל הקושיות. היום היו לי 2 קושיות בתוספות במסכת כריתות ובמסכת תמורה (גמרות שלא רגילים ללומדן, בהיותן עוסקות בנושאי קרבנות), והוא יישב לי אותן אל נכון."

"רבנו זצ"ל היה מרבה בתעניות ובסיגופים, עד שאביו רבי מאיר אבוחצידא זצ"ל אמר לי חצי שנה לפני פטירתו: 'יש לי בן גדול וקדוש בבאר שבע, כואב לי עליו שהוא עושה יותר מדאי תעניות וסיגופים, עד שנפל למשכב, ובקושי הוא יכול לקום מהמיטה'. כל הניסים והנפלאות שזכה רבנו לעשות היו מכח לימוד התורה בקדושה ובטהרה, ומכח התעניות והסיגופים שעשה."

ניסים ונפלאות

"לפני 25 שנה, שני ילדי נפלו מהגדנדה ישר על גבי בלילה חשתי כאבי תופת בגב, עד שלא הצלחתי לישון כל הלילה מרוב הכאבים. בבוקר אשתי התקשרה למד"א, והם אמרו שמצבי תמור, ואסור לי לזוז, עד שהם יבואו לפנות אותי לבית"ח. לא רציתי להתפנות לבית החולים, כי היה זה ביום שישי, וביום ראשון שאחרי הייתי אמור לעבור דירה. אשתי התקשרה לרבנית אבוחצידא, בבקשה שהרב יתפלל עלי שאחלים. הרבנית אמרה לה בשם הרב, שאחכה חצי שעה ואז אנסה לקום, "ואם תרצה תלך לרופא". והנה התרחש הנס מול עיני, אחרי חצי שעה סרו הכאבים, קמתי מהמיטה והלכתי כאילו לא היה דבר. כששמע כן הרב יצחק

רבי אלעזר עורך "כפרות" בחצר ביתו (ככר השבת)

הדלקת נרות חנוכה אחרונה של רבנו ("ככר השבת")

ואמרה בשם הרב שאשתה כפית שמן זית והאבן תצא מאליה... עשיתי כדבריו, והנה לעת ערב, מצבי החמיר, חום גופי עלה ל-41 מעלות חום. אבל באורח פלא לאחר שהתפנתי בשיירותים, פתאום נעלמו הכאבים, החום אט אט ירד, וחזרתי לבריאותי ב"ה... אשתי מצאה לתדהמתה את האבן בשלימותה בתוך האסלא. אכן כן, היא יצאה מאליה בשעה שהתפנתי, כדברי רבנו."

"במו עיני נוכחתי ב'נס רפואי' שהתחולל בזכות רבנו זצ"ל. אשתו של הרב חיים ביטון ראש כולל "שערי ישועה" ילדה בניתוח קסרי. והיות שהחידור חומר שלא היה מתאים לגופה, היא הפכה ל"צמח". הרופאים טענו שאין לה סיכוי להחלים. הם אפילו לא תפרו כהוגן את מקום הניתוח, כי הם חשבו שבין כה וכה היא לא תקום מממטית חוליה. בעלה היה שרוי בצער גדול על אשתו היקרה, ועל שמונת ילדיו המחכים בבית לאמם. הוא התקשר אלי ביום שישי, ביום שאין הרב מקבל קהל, וביקש ממני שאתקשר ואבקש מ"בבא אלעזר" שיברכה. עשיתי כדבריו, והרב השיב (דרך הרבנית) שאמתין שעה אחת ושוב אתקשר. במשך שעה זו הרב הסתגר בחדרו, והרבה בתחנונים, (כך סיפרה לי הרבנית). לאחר שיצא מחדרו הוא הורה לרבנית להתקשר אלי ולבשר ש"הגזירה התבטלה". ואכן, הלא יאומן קרה, האישה חזרה להכרה מיד באותו היום, ובליל שבת היא כבר התישבה במיטה ואכלה בכוחות עצמה.

"פיזר נתן לאביונים"

"בתקשורת החילונית מרבים לדווח אודות רכושו הרב של רבנו. אבל צריך לדעת שכמעט כל הכספים

הגיעו מתרומות שאנשים תרמו מדעתם, בלא שרבנו ביקש פרוטה על ברכותיו. ובאותם מקרים בודדים שרבנו ביקש תרומה, היה זה משום שהוא ידע ברוח קודשו כי מידת הדין מתוחה על האדם שלפניו, ועליו לתת צדקה כדי שינצל, בבחינת "צדקה תציל ממוות". שהרי רבנו לא נהנה מאומה מכספיו, והם שימשו אך ורק למטרות צדקה וחסד בלבד. וכמו שאמר בקביעת המזווה ב"בית התמחוי" שבביתו, (כל הקומה הראשונה בבית רבנו פעלה כבית תמחוי, והכל מומן מכספו של רבנו): "אני מעיד עלי שמים וארץ שלא נהניתי באצבע קטנה מכל כספי. והכל קודש אך ורק לצורכי עם ישראל."

"אספר שני סיפורים מתוך אלפי סיפורים על חסדיו של רבנו בממונו: לפני 23 שנה הייתי שליח עבור כלה, שרצתה שרבנו יבדוק על ידי השמות אם היא מתאימה לבחור מסוים שנפגשה עמו. לאחר בדיקה החליט רבנו שהם מתאימים. אמנם השידוך לא יצא אל הפועל, היות ומצד החתן דרשו סכום כסף גדול (40 אלף דולר) והכלה לא יכלה להענות לדרישותיהם. אחרי מספר חודשים שאל אותי רבנו -שלא כהרגלו- על השידוך הנ"ל, משסיפרתי לו את העניין וכן"ל, הוציא הרב מיד ממגירתו 2,000 דולר, ונתן לי שאמסור זאת לכלה. וביקש שאומר לה שבכסף הזה תהיה ברכה ותשיג את כל הסכום. עשיתי כדברי רבנו, ואכן היתה ברכה בכסף, אב

הכלה השיג את כל הסכום המבוקש, והם התחתנו בשעה טובה ומוצלחת."

"כמו כן, לפני 15-10 שנה אישה אחת נזקקה לעבור ניתוח לב פתוח, ורבנו הורה לה שתעשה את הניתוח דווקא על ידי רופא פרטי, הוא אף נקב בשמו של הרופא. חזרה האשה בבכיות נוראות והעבירה פתק לרבנו, שהרופא דורש 50 אלף דולר, ואין לאל ידה להשיג סכום אגדי זה. מששמע זאת רבנו הוא העביר לה במקום את כל הסכום הנ"ל!!!"

בז לממון

"אתן 2 דוגמאות מיני רבות הממחישות כיצד רבנו היה בז לכסף. פעם נכנסתי לרבנו יחד עם בנו של הרב ברוך בן חיים זצ"ל, אשר שימש כרבה של קהילת "שערי ציון" בניו יורק, נלווה אלינו עוד אדם עשיר מהקהילה בניו יורק. כאשר אותו אדם מסר לרבנו סכום גדול של כסף, הוא זרק מיד את הכסף... ביררתי עם הרב בן חיים על מעשיו של הלה, והוא סיפר, שעשיר זה פותח את עסקיו בשבת. רבנו צפה זאת ברוח קודשו, ולא רצה לקחת כסף טמא ממחלל שבת."

"פעם אחרת הייתי שליח של משפחת משען שבמקסיקו, לבקש מרבנו להתפלל על בנם שחלה במחלה נדירה. הם ביקשו שאמסור לרבנו, שאם בנם ינצל הם יתנו לו מליון דולר. רבנו קרע את הפתק שמסרתי לו וזעק: "חושבים שקונים אותי בכסף?! אם אני יכול להושיע - אני עושה זאת בלי כסף, אבל עכשיו כבר נגזרה הגזירה ואין מה לעשות". ואכן, "כבר נגזרה הגזירה" והבן נפטר למחרת היום, לצערנו.

העלון מוקדש
לרפואת אימי
שרה ברכה
בת שרה

לרפואת
אברהם
בן לאה

לעילוי נשמת
יחזק חגי' בן חלומה
ומסעודה ז"ל
נפטר י"ז כסליו תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אברהם מימנוני ז"ל
בן ר' יצחק ורוממה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

א. סגולה נפלאה לומר מיום ר"ח אלול עד יום הושענא רבה, לאחר תפלת שחרית, את פרק כ"ז בתהלים - "לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא". כמו שדרוש (שחור טוב כז), "אורי" בראש השנה, "וישעי" ביום הכפורים, "כי יצפנני בסוכה" רמז לסוכה, והעושה כן מובטח לו שיוציא ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים, ובמשפטו יצא זכאי לחיים טובים ולשלום. ואפילו אם נגזרה עליו גזרה רעה ח"ו, יכולה אמירתו לבטלה, ומבטלים מעליו כל גזרות קשות ורעות, ומעבירים מעליו כל המקטרגים והמשטינים. (חזון עובדיה ימים נוראים עמוד כד).

ב. סגולה נפלאה לזכות לחזרה בתשובה, הן לאדם עצמו והן לאנשים אחרים, לכיין היטב בחדש אלול ובעשרת ימי תשובה בברכת "השיבנו אבינו לתורתך" שבתפלת שמונה עשרה, ולהזכיר כמה מהשמות של אלו שנטו מדרכי ה' ותורתו, ויצאו לתרבות רעה, ובייחוד שמות קרוביו. (שם עמוד כה בשם האר"י.)

ג. וזה נוסח התפילה שיאמר בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה בסיום ברכת השיבונו, לפני שחותם "ברוך אתה ה' הרוצה בתשובה", וכן': "יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלוהי אבותינו, שתחתור חתירה מתחת כסא כבודך, להחזיר בתשובה שלימה כל פושעי ישראל, ובכללם תחזיר בתשובה שלימה את פלוני בן פלוני, כי יאמר פשוט לקבל שבחים" (ספ).

ד. בארבעים הימים של חודש אלול ועשרת ימי תשובה, התשובה מתקבלת ביותר, מכיוון שאלו הם ימי רחמים. (שם).

ה. שלושה דברים כוחם יפה לבטל את הגזירה, ובזכותם יצא זכאי בדינו ביום ראש השנה, ואלו הם: תפילה, צדקה, ותשובה. (שם עמוד כו).

ו. סגולה נפלאה לקרוא בכל יום מראש חודש אלול עד שמיני עצרת מספר דפים מתיקוני הזוהר, ויסיימהו בשמיני עצרת. (אביעה סגולות עמוד 15).

ו. סגולה לפרנסה בשפע, ושיגורו עליו בראש השנה מזונות בריווח לכל השנה כולה, לקנות בערב ראש השנה סכין חדשה עם שיניים, ולא ישתמש בה אלא יניחנה במקום שמור עד ערב ראש השנה הבא. (שם עמוד 380).

רצונך לקבל את העלון מידי חודש בחדשו לאימייל שלך? שלח את כתובת המייל שלך ל- mhbp52@etrog.net.il